

дж, тогава Богъ ще му проводи избавитель, който ще го научи, какъ да са отърве отъ зло-то и да са приближи пакъ къмъ Бога. Това обѣщаніе Богъ много пѣти повторилъ отсетнѣ на Еврейскій народъ чрѣзъ святы-тѣ пророцы.

Колко-то по-тежки ставали теглила-та на хора-та, толкозъ повече са усилявало чакане-то на обѣщанныя избавитель. Не само Юдеи-тѣ, нѣ и язычницы-тѣ усѣщали нуждж-тѣ за единъ Спаситель и съ нетърпеніе го чакали.

Ако и да были изгубили мысль-тѣ за истинскій Богъ и да не знаели Божіе-то обѣщаніе за избавитель; язычницы-тѣ пакъ са надѣяли за такъвъ избавитель. Отдѣ имъ е дошла такава мысль въ главѣ-тѣ и такава надѣждѣ? Живота и врѣме-то ги научили.

Много врѣме язычницы-тѣ са мѣчили да разберѣтъ истинѣ-тѣ съ ума си и да придобѣтъ блаженство само съ свои-тѣ силы; нѣ като са увѣрили, че това не имъ е възможно, най-послѣ запрели са на таѣя мысль, че безъ помощъ отъ самѣ-тѣ истинѣ, отъ самага Бога, безъ Избавитель отъ Бога, никога не щедостигнѣтъ желано-то блаженство. И ето че невѣрници-тѣ почеватъ да са оглеждатъ за помощъ, за избавитель, и кога-то имъ казали, че Исусъ Христосъ е тоя Избавитель, тѣй Го посрѣщатъ съ радость.

Кога-то благоволилъ Богъ да проводи на челоѣцы-тѣ обѣщанно-то избавленіе, Неговѣй е-